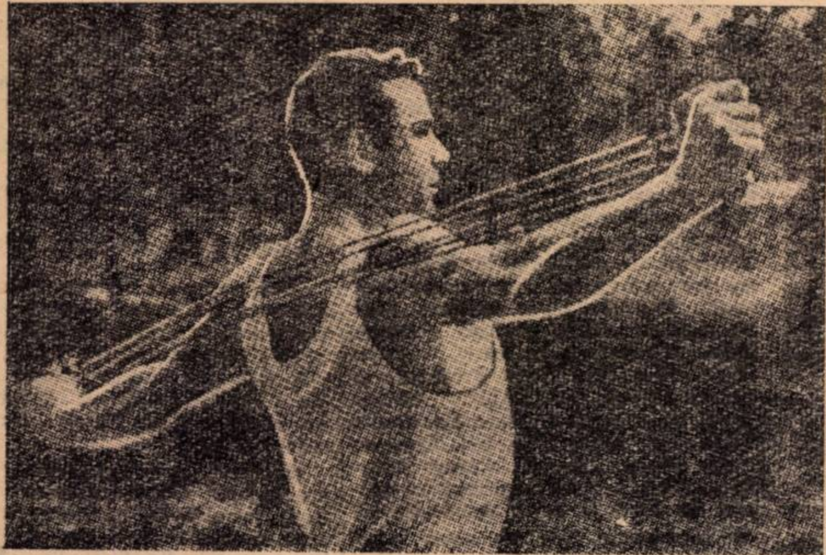
MAGAZIN sportiv

In aşteptarea zborului spre stele...

Dimineaţa. Primele raze de soare străbat timide prin desişul frunzelor. Aerul este proaspăt şi parfumat. O adevărată plăcere să-ţi umpli pieptul cu el. Parcă îţi dă viaţă...

Un bărbat tînăr, muschiulos execută în acest decor gimnastica de înviorare. Este exclus să nu fi recunoscut în persoana lui pe IURII ALEXEEVICI GAGARIN, primul pilot-cosmonaut. Extensorul stă întins la maximum de braţele puternice ale sportivului. Pregătirea fizică excelentă, oţelirea trupului, au fost factori hotărîtori pentru succesul istoricului zbor al lui Gagarin. Acum, în „concediu cosmic" acest Icar modern continuă la fel de perseverent pregătirile, practică exerciţiile fizice şi sportul.



UMOR

O. R. L. ... SPORTIV

De un timp, e evident:
Nicuşor face pe asul!
Nu vine l-antrenament,
Îşi ia la purtare... nasul

Foarte mulţi au încercat
Să-l îndrepte. Grea misiune!
Cînd un pic e criticat,
„Face... gît", cum se mai spune.
Nu e bine, tot mereu
Să-l răsfeţe, să-l tot roage...
Dac-ar fi băiatul meu,
De... urechi *puţin l-aşi trage!*

TITI GHEORGHIU
— Vaslui —

DICŢIONAR SPORTIV

Voinţă de a învinge = victorie peste 50 la sută!
„11 metri" = întrebare hamletiană.
Tabelă de marcaj = controlor de calitate.

V. RADULESCU

La meciul de fotbal Minerul Cîmpulung Muscel — Progresul Găeşti, jucătorul Petrache Emil de la Minerul a ratat numeroase ocazii de gol datorită faptului că a venit obosit la meci, deoarece noaptea a fost la bal. (I. Cismaru-corespondent).



— Trage, Emile, trage!!!
— Aş trage eu, dar... un pui de somn!!!

Desen de S. NOVAC

TATĂL ŞI FIICA

Lăscărache Nedelcu, ţăran colectivist din Ibăneşti, are 52 de ani. E o vîrstă cînd poţi să începi să te lauzi cu... nepoţii. Dar lui nea Lăscărache nu-i stau gîndurile la tihnă. E sportiv, în toată regula. Că d-aia a luat mai deunăzi drumul Bîrladului. Să participe la faza raională a campionatelor republicane de atletism.

Cam zîmbeau pe sub mustaţă tinerii concurenţi de la aruncarea greutăţii, cărora Nedelcu trebuia să le fie adversar. „S-a aprins tărîţa-n moşu"... *Dar, vorba proverbului, mai bine a rîs la urmă Lăscărache. Cînd s-a clasat pe primul loc.*

Povestea nu se termină aici. Abia s-a încheiat întrecerea masculină şi iată că în cercul de aruncare intră atletele. Victoria a fost de partea unei reprezentante din Ibăneşti. Cel mai departe a zburat bila de metal pornită din mîna Elenei Nedelcu, junioară de categoria a II-a. „Să fie ceva rudă cu Lăscărache? *se întrebau spectatorii.* „Ba bine că nu, e chiar fiică-sa!"

Aşchia nu sare departe de pom...

Cel mai bătrîn arbitru de fotbal

În oraşul german Freiberg activează cel mai bătrîn arbitru de fotbal din lume. El se numeşte Max Zimmermann şi este în etate de... 70 de ani. Într-o declaraţie făcută ziariştilor în ziua cînd a împlinit această vîrstă respectabilă, Max Zimmermann a ţinut să precizeze că va continua să arbitreze, deoarece, pe de o parte, se simte încă în puteri, iar pe de altă parte jucătorii nu-i fac greutăţi, îi respectă deciziile...

Venerabilul arbitru a uitat însă să spună că conduce doar meciuri amicale...

POŞTA magazin

PETER VELER, BRAŞOV. — Nu există recorduri mondiale oficiale la săritura de pe trambulină cu schiurile, în primul rînd din cauză că între trambuline intervin diferenţe de construcţie. Şi mai sînt şi alţi factori care contribuie ca condiţiile de concurs să nu fie egale. Se ţine, totuşi, o evidenţă a celor mai lungi sărituri. În momentul de faţă, acest record neoficial este deţinut de schiorul iugoslav Iosif Slibar, care în februarie 1961, de pe trambulina de la Oberstdorf (R. F. Germană) a sărit 141 de metri.

V. STOIAN, CONSTANŢA. — 1) Fotbalistul Olaru a jucat o dată în echipa naţională: la 28 iunie 1956, la Bucureşti, în meciul cu Norvegia (scor: 2-0 pentru noi). Echipa R. P. Romîne a avut atunci următoarea formaţie: Toma (Voinescu) — Neacşu, Androvici, Soare Onisie, Bone — Zaharia, Constantin (Zavoda I), Olaru, Zavoda I (Georgescu) şi Tătaru. — 2) „Dacă portarul faultează pe un înaintaş în careu, arbitrul acordă 11 metri?". Aşa cum formulaţi dv. întrebarea, mi-e greu să vă răspund. Vreţi să ştiţi cum e în teorie sau în... practică? În practică, nu prea se acordă. Arbitrii se... sfiesc să dea 11 metri împotriva portarului! Aplicînd însă regulamentul, bineînţeles că nu se pot situa pe o asemenea poziţie, ci trebuie să acorde, fără nici o ezitare, lovitură de la 11 metri.

LASZLO BONCZIDAI, CLUJ. — 1) Negrul Ralph Boston a stabilit noul său record mondial (8,24 m) la a patra săritură. Iată, de altfel, rezultatele obţinute la cele 6 sărituri: 8,07, 8,17, 8,05, 8,24, 7,97, 8,18. — 2) În 1950, Sibiul a avut echipă în categoria A la fotbal: Locomotiva. De atunci însă...

I. TROPA, CĂLĂRAŞI. — Nu există cale de apel împotriva acordării sau neacordării unui 11 metri. De altfel, de-a lungul unui campionat, aproape că n-a existat echipă care să nu fi fost cînd... victima, cînd beneficiara unor astfel de greşeli de arbitraj. În cazul echipei C.S.M.S., dv. vă aduceţi aminte numai de meciurile din retur cu Petrolul şi Progresul, cînd... păgubaşa a fost echipa ieşeană. Dar, cu un efort de memorie şi de... obiectivitate, vă puteţi aminti şi de acel 11 metri nejustificat, tot din retur, prin care C.S.M.S. a egalat în meciul cu Rapid. Aşa că...

D. FENEŞAN, HUNEDOARA. — Înainte ca Dinamo Cluj să vie la Bacău şi să-şi continue aici activitatea în categoria A, acest oraş a mai avut echipă de fotbal în „A". Este vorba de vechiul Dinamo Bacău (actualul Dinamo Galaţi), care în 1956, avînd în formaţie, printre alţii, pe Popa şi pe Oaidă, a reuşit chiar performanţa de a învinge la Bucureşti cu 1-0 pe... C.C.A.! Cel puţin pronosportiştii n-au uitat: a fost meciul care a „încuiat" toate buletinele!

AURELIAN TEODORESCU, BREAZA. — Creasta Carpaţilor (inclusiv Munţii Apuseni) a fost parcursă pentru prima dată în 1953 de echipa de alpinism C.C.A., alcătuită din Emilian Cristea (conducătorul echipei), Aurel Irimia şi Jean Dragomir. În 1953 ei aveau, în ordine, 39, 25 şi 22 de ani.

STELIAN DRONDOC, TÎRGOVIŞTE. — Progresul Oradea a cîştigat Cupa R.P.R. în 1956. Orădenii jucau atunci în „A" şi s-au întîlnit în finală (scor 2-0) cu Metalul Cîmpia Turzii. În acest meci, Progresul a avut următoarea formaţie: Gebner — Kromeli, Tiriac, Barcu — I. Bartha, Cuc — Toth, Köszeghi, Caricaş, Vlad, Meszaroş.

P. ANDREI, CRAIOVA. — 1) Handbalistul Mihail Redl are 24 de ani. — 2) Numele de familie al portarului echipei C.C.A. nu este, cum se crede, Toma, ci... Costică.

ION POŞTAŞU

Epigrame

In prima etapă a „Cupei Oraşelor" la nataţie au fost doborîte 5 recorduri republicane.

In fond, aceste rezultate
Un singur adevăr ascund:
Cînd concurenţii ştiu să-noate,
Recordurile... cad la fund!

V. D. POPA

La campionatele şcolare de atletism ale oraşului Bucureşti, unele eleve au urcat pe podium în ţinută... de stradă.

Au socotit, se vede treaba,
Că treningul le „stă" urît.
Însă urcînd aşa pe podium
În ochii noştri-au... coborît!

ION CHIVU

Ştiaţi că...

...participînd la un nou concurs de atletism în S.U.A., Davies, proaspătul recordman mondial la săritura cu prăjina (4.83 m), n-a putut sări decît... 4,27 m, doborînd apoi de trei ori la 4.42?

...În decursul meciului dintre Dinamo Moscova şi Locomotiv Tbilisi, din cadrul campionatului de fotbal al U.R.S.S., arbitrul a acordat 5 lovituri de la 11 metri? Şi cînd te gîndeşti că sînt arbitri care ezită să acorde unul singur!

„Hai, Rapid! Hai, băieţi!"

Un nou cîntec sportiv

O discuţie cu tov. G. Bălan — şeful sectorului muzical al Casei de Creaţie a Capitalei — care ne vorbise de o viitoare acţiune de atragere a compozitorilor spre cîntecul sportiv, ne-a dat ideea interviului de faţă. Aflînd că un nou cîntec s-a şi scris, ne-am adresat compozitorului Mircea Popovici pe care l-am găsit pe stadionul Giuleşti, în mijlocul sportivilor care-l inspiraseră.

— Giuleştiul a reprezentat întotdeauna pentru mine o atracţie uriaşă. Am jucat şi eu fotbal, volei şi tenis de masă.

Am mai aflat în continuare că Mircea Popovici care a mai scris, printre altele, cîntecele „Cînd te scoli dimineaţa", „Spre Cosmos", etc., este inginer feroviar cu specialitatea locomotive şi că pentru el clubul sportiv Rapid este o a doua pasiune, bineînţeles. după... muzică. L-am rugat să ne dea linia melodică a noului său cîntec, „Hai, Rapid", pentru a o prezenta cititorilor noştri. Iat-o:

Culorile clubului nostru
Ni-s dragi ca seninul şi zorii.
Ele-n sport ne îndeamnă
Spre noi şi frumoase victorii.
Ni-s dragi miile de suporteri
Ce-nfruntă zăpezi, soare, ploi
Ştiind să ne dea aripi noi
Strigînd cînd e lupta în toi:
Hai, Rapid! Hai, băieţi!
Arătaţi acum ce ştiţi
Hai, Rapid! Hai, băieţi!
Victoria s-o cuceriţi
Hai, Rapid! Hai, băieţi!
Pentru gloria clubului drag
Hai, hai Rapid! Ura! Hai!
Tot mai sus al întrecerii steag!

P.S. Sperăm că floarea... muzicală care a înmugurit la clubul Rapid nu va rămîne o raritate ci va înfrumuseţa curînd toate cluburile sportive din ţară.

Şah fără... şah

Titlul acesta pare paradoxal la prima vedere. Şi totuşi, este vorba într-adevăr de şah fără... şah, adică despre şahul jucat fără tablă şi piese, exclusiv din memorie.

Practica nu este nouă. Încă în a doua jumătate a secolului trecut Paul Morphy uimea Parisul jucînd în faimoasa cafenea şahistă „Regence" nu una ci mai multe partide în acelaşi timp, fără să se uite la tablă. Urmaşul său la „tronul mondial", Andersen, era de asemenea foarte tare în partidele „oarbe".

Dar primul care avea să producă senzaţie prin fenomenala sa ţinere de minte a fost şahistul Pilsbury. Simultanul său de 22 de partide „oarbe" a rămas mulţi ani un record. Pilsbury îşi permitea demonstraţii extraordinare, cum a fost de pildă simultanul susţinut într-un club, cînd marele maestru, legat la ochi, a jucat în mai multe partide de şah, dame şi... whist (joc de cărţi, strămoşul bridge-ului), iar între timp era dispus să dezlege, tot fără să privească tabla şi dificila „problemă a calului". Adică, plecînd cu calul de pe un cîmp oarecare, să-l „plimbe" pe toată tabla fără să calce de două ori pe acelaşi pătrăţel.

Recordul de partide „oarbe" al lui Pilsbury a fost întrecut de marele maestru maghiar Breyer, care după primul război mondial a susţinut un simultan la 25 de table. În acea perioadă apar doi străluciţi şahişti, Alexandr Alehin — viitorul campion al lumii — şi Richard Reti, care aveau să obţină performanţe şi mai uimitoare în partidele „oarbe".

În 1924 la New York Alehin întrece recordul lui Breyer, jucînd fără să privească tabla contra a 26 de adversari. De notat că la primele 11 mese au evoluat cei mai valoroşi amatori americani printre care Kashdan, H. Steiner şi Kevitt, ajunşi mai tîrziu puternici maeştri de concurs. (Steiner a fost şi campion al Statelor Unite). Rezultatul sportiv al lui Alehin a fost excepţional: 23 victorii, 3 remize, 2 înfrîngeri.



Doi ani mai tîrziu, la San Remo, Reti întrece recordul lui Alehin susţinînd 29 de partide „oarbe", cîştigînd 20 şi remizînd 7 faţă de 2 partide pierdute. Reti a fost în anul 1920 la Bucureşti şi după un simultan „orb" a făcut o extraordinară probă de memorie, reproducînd toate partidele de la început pînă la sfîrşit şi de la... sfîrşit la început.

Moartea lui Reti a pus din păcate capăt duelului lui cu Alehin în privinţa simultanelor „a l'aveugle". În 1933, campionul mondial devine recordman al lumii şi la partidele „oarbe", susţinînd la Chicago un simultan la 32 de mese. 23 victorii, 5 remize şi 4 înfrîngeri, un procentaj de aproape 80 la sută, constituie fără îndoială un rezultat excepţional.

Fostul campion mondial avea o memorie pe seama căreia au circulat legende. El ajunsese la o asemenea forţă de gîndire şahistă, încît chiar în partide de concurs calcula fără greş variante şi combinaţii de zeci de mutări, în timp ce se plimba prin sală. Întrebat de ce analizează astfel, Alehin a răspuns că uneori piesele de şah îl deranjează pur şi simplu prin... prezenţa lor!

După război, argentinianul Najdorf a dus recordul la 45 de partide dar în timpul simultanului consulta fişele partidelor, ceea ce scade evident din valoarea rezultatului. În 1960 tînărul maestru maghiar Ianos Flesch a susţinut 52 de partide „oarbe" obţinînd 31 victorii, 18 remize şi suferind numai 3 înfrîngeri. În sfîrşit, anul acesta Koltanowski a jucat la San Francisco contra a 56 de adversari! Simultanistului i-au fost necesare în medie 10 secunde la mutare. El a cîştigat 50 de partide, faţă de 6 remize!

În ţara noastră „şahul orb" nu s-a bucurat de prea multă răspîndire. Printre specialiştii cei mai reputaţi ai acestui gen de simultane era socotit maestrul Mişu Rădulescu, care a jucat cu succes 8 partide. Practica i-a ajutat acum doi ani cînd, avînd cataractă la ambii ochi, maestrul Rădulescu a susţinut întîlnirile finalei campionatului republican, fiind aproape fără vedere. Operat cu succes, el glumea apoi că a trebuit să facă eforturi pentru a se „obişnui" cu şahul... văzut.

Am publicat aceste rînduri cu titlu documentar. Studiile psihologice întreprinse mai cu seamă în U.R.S.S., nu recomandă simultanele „oarbe", deoarece ele cer un consum cerebral excesiv.

VALERIU CHIOSE